

1. TÝDEN

„Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha“ (Lk 1,30)

Bůh, který oslovuje Marii, oslovuje také nás: Neboj se! Já jsem tvůj Bůh.

Milé děti,

dostaly jste už někdy těžký úkol, se kterým jste si nevěděly rady? Třeba ve škole, v kroužku, ve skautu nebo jinde, kdy po vás někdo chtěl udělat něco, čemu jste nerozuměly nebo to neuměly? Vzpomenete si, jak jste to tenkrát vyřešily? Určitě jste poprosily někoho staršího, aby vám s tím pomohl. A v takových případech to obvykle bývají naši rodiče. Maminka a tatínek jsou tu proto, aby nám pomohli a poradili vždycky, když si nevíme rady. Tomu nás učí také Panna Maria, když za ní přišel archanděl Gabriel a řekl jí: „Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ Maria si také nevěděla rady s tak velkým úkolem, který pro ni Pán Bůh připravil. A proto se ptá anděla, kterého poslal Bůh: „Jak se to stane?“

Není ostuda něco nevědět. Ostuda by byla, kdybychom si mysleli, že na všechno stačíme sami a nikoho k tomu nepotřebujeme. Panna Maria nám ale ukazuje, že máme požádat o pomoc nebo o radu vždycky, když je před námi něco těžkého. A Bůh, který říká Marii: „Neboj se“, říká také nám, abychom se ničeho nebáli. Protože vždycky, když bude s námi Bůh, budou se dít velké a krásné věci!

Jak můžeme tento týden prožít jako Maria?

- Pokaždé, když dostaneme nějaký úkol, poprosme Pána Boha, aby nám s ním pomohl.
- Nabídneme pomoc každému, kdo si s nějakým úkolem neví rady.
- Popovídejme si s někým (s rodiči, s kamarádem, spolužákem či spolužačkou, s babičkou, s dědečkem, s kýmkoliv), jak nám Bůh pomáhá.
- Každý večer poděkujeme za všechno, co jsme prožili.

Pokaždé, když se ti úkol podaří splnit, vnášíš světlo nejen do svého života, ale také do života druhých lidí. Na znamení toho si nalep hvězdičku a vyzdob tak krásně okno, které je kolem obrázku Panny Marie.